

[Arbejdsministeren]

Efter loven er det arbejdsformidlingen, der anviser eller henviser ledige til ansættelse i private virksomheder med løntilskud, men i praksis har kommunerne hidtil efter aftale med arbejdsformidlingen henvist ledige til ansættelse med løntilskud i godkendte løntilskudspladser.

Da denne praksis forekommer hensigtsmæssig og ikke har givet anledning til problemer, foreslås den lovfæstet.

Med ændringen af loven i december 1987 fik de forskellige aktører mulighed for at få statstilskud til finansiering af arbejdsmarkedsuddannelser. Der er da også gennem det forløbne år konstateret stor interesse for at udnytte disse muligheder. Da der har vist sig at være behov for at knytte en praktikperiode til uddannelserne, foreslås det at indsætte en hjemmel i loven hertil. Praktikperioden må opfattes som en integreret del af uddannelsesforløbet, og det foreslås derfor, at deltagerne i praktikperioden får samme ydelse som under den forudgående uddannelse. Efter forslaget kan praktikperioden ikke vare mere end 4 uger.

Ved ændringen af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. i december 1987 blev § 97 a i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. ophævet. Hidtil var der med hjemmel i denne bestemmelse ydet statstilskud til en række beskæftigelsesforanstaltninger iværksat af bl.a. Byggecentrums Vinterkonsulenttjeneste, Dansk Musikerforbund, Dansk Artistforbund og Foreningen til kunstnerisk underholdning.

Ophævelsen af § 97 a gav anledning til overvejelser om, hvorvidt disse foranstaltninger skulle forblive i Arbejdsministeriets regi eller de snarere hørte hjemme under og burde overføres til et andet ministerium.

For at sikre, at der også i 1988 kunne ydes statstilskud hertil, indsattes hjemmel hertil i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. (§ 23 d).

Den fremtidige placering af disse foranstaltninger har herefter i 1988 været genstand for drøftelser mellem Arbejdsministeriet og de berørte ministerier og organisationer m.v.

Disse drøftelser er mundet ud i, at Byggecentrums Vinterkonsulenttjeneste med virkning fra 1. januar 1989 overføres til Boligministeriet, mens de særlige foranstaltninger for musikere og artister m.v. har vist sig at have et indhold, der hovedsagelig er rettet mod arbejdsmarke-

det og derfor forbliver under Arbejdsministeriet.

Med forslaget skabes der mulighed for, at der også i fremtiden kan ydes statstilskud til disse foranstaltninger af de midler, der er afsat til tilskud til foranstaltninger efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Efter loven kan indenrigsministeren efter forhandling med arbejdsministeren og undervisningsministeren fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger der kan finansieres med pligtbeløb. En række af de foranstaltninger, der indgår i den samlede indsats imod ungdomsarbejdsløsheden, er i juni 1988 overflyttet fra Undervisningsministeriet til Kulturministeriet. Kulturministeren bør derfor også deltage i forhandlingerne herom.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 1:

Forespørgsel til økonomiministeren [om, hvilke oplysninger ministeren kan give om væksten i arbejdsløsheden i de kommende år og de afregningen påtænkte initiativer for at bekæmpe arbejdsløsheden].

Af Nyrup Rasmussen (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 5/10 88).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 42

1) Til fiskeriministeren af:

Gade (SF):

»Hvorfor har ministeren i bekendtgørelse nr. 507 af 24. august 1988 i § 33 indføjet et stk. 2, hvori der åbnes for, at Fiskerikontrollen efter aftale med fiskeriforeningerne kan lempe eller ophæve kontrolkrav, som samme bekendtgørelse indskærper?«

[Gade]

Skriftlig begrundelse

Det forekommer besynderligt, at bekendtgørelsen i § 33, stk. 1, indskærper ganske skrappe regler om anmeldelse til Fiskerikontrollen om losning, hvis der er tale om andet fiskeri end af brisling, hvorefter § 33, stk. 2, åbner for ændringer ved forhandling mellem Fiskerikontrollen og organisationerne.

Spørgeren har hæftet sig ved oplysningerne i Landet Rundt den 21. september d.å., hvoraf det klart fremgik, at der et sted lokalt forhandles med henvisning til § 33, stk. 2, på baggrund af tilbud fra fiskeriorganisationerne om at indstille skygningen af Fiskerikontrollen.

Spørgeren har desuden hæftet sig ved, at tidligere fiskeriminister Henning Grove i et interview i Landet Rundt bekræftede, at han i en sammenlignelig situation følte sig presset til at indgå en aftale med fiskerne, der i substansen gik ud på, at de af Fiskeriministeriet udstedte retningslinier ikke skulle overholdes.

Gade (SF):

Baggrunden for spørgsmålet er bl.a., at den tidligere fiskeriminister i et interview i Landet Rundt har bekræftet, at han i en svær situation i fiskeriet lod sig presse til at indgå en aftale med fiskerne, hvorefter man i realiteten skulle opheve de udstedte retningslinjer fra ministeriet. Det er baggrunden for, at jeg vil bede fiskeriministeren – i dag altså den fungerende fiskeriminister – redegøre for, hvorfor ministeriet har udsendt en bekendtgørelse, hvor man på den ene side indskærper nogle skrappe regler, på den anden side åbner for, at man lokalt kan lempe og opheve samme kontrolkrav, som man opstiller i første del af bekendtgørelsen.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Spørgsmålet vil ligesom det følgende spørgsmål blive besvaret af landbrugsministeren.

Fiskeriministeren (Tørnæs, fg.):

Fiskeriministeren er i øjeblikket i Moskva for at forhandle fiskeriaftale med Sovjetunionen. Jeg skal derfor på hans vegne besvare de stillede spørgsmål.

Bekendtgørelse nr. 507 af 24. august 1988 omfatter reguleringerne for resten af 1988. I bekendtgørelsen indgår de løbende gennemførte justeringer, reguleringsgrundlaget, herunder

ændringer for brislingefiskeriet i Skagerrak og Kattegat og industrifiskeriet generelt.

Ændringerne skal ses på baggrund af den løbende udvikling i fiskeriet og de heraf følgende muligheder for at kontrollere fiskeriet og dets fortsatte udvikling. I reguleringsbekendtgørelsen er der i § 33 indføjet en bestemmelse, der pålægger pligt til forudanmeldelse af losning af industrifangster til Fiskerikontrollen i en række tilfælde. I tilknytning til pligten til en forudanmeldelse af losningen findes i reguleringsbekendtgørelsens bilag 5 en række detailregler, som nærmere regulerer forudanmeldelsespligten.

Når der desuden i bekendtgørelsens § 33, stk. 2, er skabt mulighed for at indgå aftaler om ændringer af kontrolkravene, har sigtet alene været at give Fiskerikontrollen på lokalt plan mulighed for at indgå aftaler, der i samme grad som anmeldelsespligten sikrer Fiskerikontrollens mulighed for at kontrollere industrifiskeriet.

Der er således ikke tale om at lempe kontrolkravet, men om eventuelt at erstatte de i bekendtgørelsen nævnte kontrolkrav med andre kontrolkrav, så fiskerikontrollen kan tilrettelægges på den mest effektive måde.

Gade (SF):

Jeg skal takke for svaret, men undrer mig alligevel stadig lidt. For hvis der skal være de samme muligheder for at kontrollere og der er mulighed for at fjerne reglen om, at man forud skal tilmelde, altså at man simpelt hen giver melding om, at man vil lande, vil jeg gerne vide, hvilke tanker Fiskeriministeriet har gjort sig om, hvilke metoder der kan anvendes. Det er det første, jeg gerne vil have at vide.

Det andet, jeg gerne vil have at vide, er, om Fiskeriministeriet fører kontrol med sådanne lokale aftaler.

Det tredje er, om der er indgået lokale aftaler.

Fiskeriministeren (Tørnæs, fg.):

Jeg går ud fra som givet, at eventuelle aftaler, der måtte blive indgået om ændring af forudanmeldelsespligten, vil blive forelagt Fiskeriministeriet.

Gade (SF):

Det er jeg tilfreds med, for det er klart, at Fi-

[Gade]

skeriministeriet må kontrollere, om lokale aftaler opfylder de samme krav. Men jeg vil gerne have uddybet, hvilke aftaler Fiskeriministeriet har tænkt sig der kunne laves, som var anderledes, og som på samme måde opfyldte de krav, der står i første del af bekendtgørelsen.

Endelig vil jeg spørge, om der er indgået sådanne aftaler lokalt. Det mener jeg at jeg har krav på at få at vide i dag.

Fiskeriministeren (Tørnæs, fg.):

Jeg ved ikke, om det af hr. Gade stillede spørgsmål nu griber ind i det næste spørgsmål, men jeg kan svare, at de drøftelser, der har været ført, så vidt det er mig oplyst, endnu ikke har ført til konkrete resultater.

Gade (SF):

Mit opfølgningsspørgsmål, som jeg nu har gentaget to gange, handlede om, hvordan Fiskeriministeriet havde tænkt sig at man kunne opfylde kravene ved lokale aftaler, og det vil jeg gerne uddybe lidt. Det forekommer mig nemlig, at Fiskeriministeriet har udsendt en bekendtgørelse, hvor man gør spørgsmålet om strafansvar til et lokalt forhandlingsobjekt, og det er jo en ret alvorlig sag, hvis det er tilfældet. Derfor vil jeg bede fiskeriministeren redegøre for, på hvilken måde Fiskeriministeriet har forestillet sig at man lokalt kunne forhandle andre ordninger igennem. Altså: Hvad er indholdet konkret?

Fiskeriministeren (Tørnæs, fg.):

Det er over for mig ikke oplyst, hvilke konkrete tanker der eventuelt måtte være i Fiskeriministeriet. Jeg går ud fra, at tanken med det er, at man eventuelt lokalt vil forhandle sig frem til en anden ordning, som på samme måde kan sikre en effektiv kontrol.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 43

2) Til *fiskeriministeren* af:

Gade (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Fiskerikontrol- len lokalt forhandler om lempelse af reglerne i bekendtgørelse nr. 507 af 24. august 1988 om anmeldelse af losning af fisk på baggrund af tilbud fra fiskerne om at indstille skygningen af

Fiskerikontrol- len som omtalt i Landet Rundt den 21. september 1988?»

Fiskeriministeren (Tørnæs, fg.):

Jeg kan bekræfte, at der har fundet opklaren- de drøftelser sted mellem Fiskerikontrol- len og de lokale fiskeriforeninger vedrørende indhol- det af bestemmelserne i reguleringsbekendtgø- relsens § 33, stk. 2. Og jeg kan her gentage det, som jeg allerede har oplyst, nemlig at de hidti- dige drøftelser om at erstatte de i bekendtgørel- sen indeholdte kontrolkrav med andre kontrol- krav endnu ikke har ført til konkrete resultater.

Gade (SF):

Det svar kan jeg simpelt hen ikke stille mig tilfreds med. Jeg har tidligere spurgt fiskerimi- nisteren én gang skriftligt og fået det samme svar, som fiskeriministeren nu giver mig her. Men det er jo slet ikke det, det handler om. Jeg spørger, om ministeren kan bekræfte, at Fiske- rikontrol- len lokalt forhandler om lempelse af reglerne på baggrund af et tilbud fra fiskerne i en bestemt fiskeriby om, at man vil indstille skygningen af Fiskerikontrol- len.

Jeg synes, det er skandaløst, at ministeren møder op med det svar, han har givet i dag. Jeg ved ikke, om jeg kan formulere et opfølgende spørgsmål, som er anderledes end det, jeg nu har stillet ministeren to gange – først skriftligt, nu mundtligt – uden at få svar. Men hvis jeg ikke kan få et svar, må jeg vælge at stille et opføl- gende spørgsmål.

Altså: Hvorfor har Fiskeriministeriet ikke udtalt sig med ét ord, da en repræsentant for fi- skerne i Strandby fortalte i Landet Rundt, at man forhandler lempelse af reglerne på bag- grund af et tilbud om, at man vil ophøre med at begå ulovligheder. Det er da besynderligt, at fi- skeriministeren ikke har taget afstand fra, at noget sådant kan ske.

Jeg vil gerne spørge fiskeriministeren, om det virkelig er rigtigt, at den bekendtgørelse, vi tid- ligere talte om, er udformet på en sådan måde, at man uden at tage afstand fra det accepterer, at der forhandles på grundlag af nogle meldin- ger, som klart må opleves som værende på den forkerte side af loven.

Fiskeriministeren (Tørnæs, fg.):

Det, der er tale om, og det, som jeg har for- søgt at redegøre for i svaret, er, at der i bekendt-

[Fiskeriministeren]

gørelsen er indeholdt meget stramme kontrolbestemmelser, herunder en forudanmeldelse af losning. Det, der har været tænkt på, er, at det muligvis kunne tilrettelægges på en mere hensigtsmæssig måde, men samtidig naturligvis på en sådan måde, at man opretholder kontrolfunktionen på en tilfredsstillende måde. Som tidligere sagt har disse drøftelser ikke ført til noget resultat.

Gade (SF):

Det spørgsmål, jeg ikke fik svar på i det forrige spørgsmål, nemlig hvad Fiskeriministeriet mener er den mest hensigtsmæssige måde, får jeg altså stadig ikke svar på.

Tilbage står så for mig i hvert fald i dag at konstatere, at jeg ikke kan få et klart svar på et klart spørgsmål, og at Fiskeriministeriet dermed bekræfter, at der faktisk med hjemmel i den paragraf, som Fiskeriministeriet har udstedt, er ført forhandlinger på det grundlag, som jeg tidligere har karakteriseret som værende klart på den forkerte side af loven. Jeg kan nok ikke komme videre med den fungerende fiskeriminister, men så må vi følge sagen op fremover, f.eks. i form af et spørgsmål til justitsministeren. Jeg synes, det rejser både et spørgsmål om sigtet med udstedelsen af den bekendtgørelse og det langt vigtigere spørgsmål, nemlig om den måde, den forvaltes på. Jeg synes, at det, det drejer sig om, er, om man virkelig har udstedt en bekendtgørelse, som gør spørgsmålet om straf til noget, man kan forhandle med organisationer om.

Fiskeriministeren (Tørnæs, fg.):

Jeg kan sluttelig gentage, at det, der har været drøftet, og det, som kan drøftes, alene er den praktiske tilrettelæggelse af fiskerikontrollen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Første næstformand (Knud Østergaard):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Behnke: spm. nr. S 7

Qvist Jørgensen: spm. nr. S 12

Poulsgaard: spm. nr. S 20

Spm. nr. S 7

Til statsministeren (4/10 88) af:

Behnke (FP):

»Er det stadig regeringens politik at ville modsætte sig en skatte- og afgiftsharmonisering af de danske skatter og afgifter i forhold til det øvrige EF?«

Begrundelse

I februar 1988 oplyste skatteministeren i sit svar på spørgsmål nr. S 594 (1987-88, 1. samling), at »regeringen vil dog modsætte sig en harmonisering af afgifterne . . . «.

I den sidste tid er der fra konservative politikere givet løfter om lempelser af selskabsskatten, registreringsafgiften, momsens, tobaksafgifterne, spiritusafgifterne, vin- og ølafgifterne, formueskatten og indkomstskatten.

Spørgeren vil derfor gerne have statsministerens svar på, hvorvidt det er regeringens politik at søge lempelser af de nævnte skatter, eller om skatteministerens svar af 12. februar 1988 stadig er regeringens politik.

Svar (6/10 88):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg skal henvise til min åbningsredegørelse den 4. oktober 1988, hvor jeg udtalte:

»Tilpasninger i afgiftstrukturen i EF vil rejse en række problemer for Danmark.

Danmark vil arbejde særdeles aktivt for, at der i Rådet findes en tilfredsstillende fælles løsning.

Regeringen har derfor nedsat et ministerudvalg, som skal forberede Danmarks stilling til overvejelserne om en langsigtet harmonisering af afgiftssatserne.«

Spm. nr. S 12

Til indenrigsministeren (4/10 88) af:

Qvist Jørgensen (S):

»Er ministeren enig i, at frikommuneforsøget kan sættes over enhver anden lovgivning?«

Begrundelse

De borgerlige partier i Vojens ønsker at ind-

[Qvist Jørgensen]

føre brugerbetaling på bibliotekerne i kommunen med henvisning til frikommuneforsøget.

»Vojens er med i frikommuneforsøget. Derfor mener vi ikke, at vort forslag om brugerbetaling vil komme i konflikt med biblioteksloven. Det må da være et oplagt emne at prøve i en frikommune«, siger Hans Chr. Schmidt (V) ifølge Jydske Tidende den 20. september 1988.

Spørgeren ønsker oplyst, om ministeren er enig i dette synspunkt. Det skal oplyses, at da emnet også berører en anden ressource, nemlig kulturministerens, er spørgsmålet ligeledes stillet til kulturministeren.

Svar (11/10 88):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Folketinget kan til enhver tid vedtage en lov, der ændrer gældende lovgivning.

Retsgrundlaget for frikommuneprojektet er lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 15. juni 1988. Frikommuneloven indeholder på en lang række områder hjemmel, der gør det muligt for de enkelte ministre at godkende frikommuneforsøg, der fraviger gældende lovgivning på de konkrete områder, der fremgår af frikommuneloven.

Frikommuneforsøget kan således kun ændre anden lovgivning, i det omfang Folketinget vedtager den fornødne hjemmel til det på frikommuneloven.

Spm. nr. S 20

Til kulturministeren (4/10 88) af:

Poulsaard (FP):

»Er ministeren enig med det fremtrædende medlem af Venstres folketingsgruppe Helge Sander i, at Det Kongelige Teater skal lukkes et år, således at vi kan få ryddet op i det kaos af aftaler, der findes på Det Kongelige Teater?«

Begrundelse

Som en, der i årevis har kæmpet for at få Det Kongelige Teater til at hvile i sig selv, kan man da kun hilse med tilfredshed, at et så fremtrædende medlem af et af regeringspartierne nu også finder, at nu går den ikke længere. Og det ville da glæde spørgeren, hvis jeg kunne få et positivt svar fra ministeren gående ud på, at ministeren er enig med Helge Sander.

Svar (10/10 88):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Spørgsmålet om Det Kongelige Teaters regulativer, overenskomstvilkår m.v. er som bekendt for nylig – i foråret 1988 – blevet kulegravet af et embedsmandsudvalg. Udvalget, der afgav sin betænkning den 8. juni 1988 til kulturministeren, har stillet en række forslag til forbedringer, herunder forenklinger.

I rapporten peges på, at de gældende overenskomster er resultatet af forhandlinger mellem en arbejdsgiverpart og en arbejdstagerpart.

Udvalgets forslag har da også karakter af ønsker og krav, som det anbefales at staten fremsætter ved kommende forhandlinger om løn- og ansættelsesvilkårene for personalet på Det Kongelige Teater.

I kulturministerens svar til statsrevisoratet på statsrevisorernes beretning om Det Kongelige Teaters driftsudgifter og -indtægter i årene 1983–85 er det tilkendegivet, at ministeriet ved de forestående forhandlinger om overenskomstfornyelser i 1989 og ved de forhandlinger, der vil blive optaget i løbet af dette efterår om teatrets regulativer, vil søge i videst muligt omfang at få gennemført de stillede forslag. Det forberedende arbejde er iværksat.

Medlemmerne af det underudvalg, der i foråret gennemførte undersøgelsen af fleksibiliteten i løn- og ansættelsesvilkårene på Det Kongelige Teater, arbejder nu med udarbejdelse af konkrete oplæg til de forestående forhandlinger. Der vil herved blive lagt vægt på, at der opnås tilstrækkelig fleksibilitet på følgende områder:

- 1) ansættelsesformer,
- 2) lønsystemet,
- 3) forhandlingssystemet,
- 4) arbejdstilrettelæggelsen og
- 5) faggrænser mellem personalegrupperne.

På denne baggrund er det ikke tidspunktet nu at drøfte, om en lukning af Det Kongelige Teater kan komme på tale. Men det skal pointeres, at Kulturministeriet og Finansministeriet, der varetager overenskomstforhandlingerne på statens vegne, ved de forestående forhandlinger vil stå fast på kravene om, at der gennem overenskomstfornyelser og ændringer af regulativer må og skal opnås den fornødne fleksibilitet, der kan sikre, at samfundet får fuld valuta for de midler, der afsættes til driften af vor nationalscene.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om Kort- og Matrikelstyrelsen.
Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 5/10 88).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 21:

Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering. (Samordning vedrørende stedbestemte oplysninger).
Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 5/10 88).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Begge lovforslagene er genfremsættelser af forslag fra sidste, ja endda forrige samling. Der forelå dengang en betænkning, hvori Socialdemokratiet har indstillet forslagene til vedtagelse. Denne indstilling står vi ved.

Pernille Sams (KF):

Da der som allerede nævnt af fru Pia Gjellerup er tale om genfremsættelse af et fuldt gennembehandlet lovforslag fra sidste folketingsamling, skal jeg gøre det kort.

Det Konservative Folkeparti tilslutter sig boligministerens forslag, idet vi lægger megen vægt på, at der på længere sigt bliver tale om økonomiske gevinster ved den foreslåede sammenlægning.

Det er jo ikke nødvendigvis sådan, at store foretagender er billigere eller bedre end små foretagender, men vi har tillid til forslagens bemærkninger om nødvendigheden af den modernisering og den tilpasning, der ligger i forslaget, og vi vil følge økonomien meget nøje.

Også lovforslag nr. L 21, der knytter sig tæt til L 20, kan vi støtte.

Jørn Jespersen (SF):

Det lader til, at der hersker stor fred og fordragelighed i hvert fald i denne sag. SF har heller ikke skiftet holdning, siden der blev afgivet

betænkning, og kan fortsat støtte såvel lovforslag nr. L 20 som nr. L 21.

Mejdahl (V):

De to foreliggende lovforslag er identiske med lovforslag nr. L 143 og L 144 fra sidste samling, som var helt fremme ved målstregen, da folketingsvalget blev udskrevet i april måned.

Der blev afgivet betænkning i Boligudvalget den 12. april 1988, og hele udvalget stod bag.

Jeg skal derfor undlade at gå ind i substansen og kun henvise til, hvad jeg på Venstres vegne sagde ved førstebehandlingen den 20. januar 1988. Venstre støtter naturligvis forslagene igen, og vi håber på en hurtig behandling.

Sommerens debat om Kort- og Matrikelstyrelsen har ikke kun drejet sig om, hvorvidt dispositionen var rigtig eller forkert, eller om vi har råd til nybyggeri eller ej. Nej, debatten har vedrørt placeringen, og mange kommuner har ønsket at blive hjemsted for styrelsen. De geografiske yderpunkter har vel været Ålborg og Nakskov, men det skal jeg ikke kommentere ved denne lejlighed, og for øvrigt er det også boligministerens opgave at finde ud af det.

Jeg vil alligevel gerne på Venstres vegne gøre en principiel bemærkning: Vi er af den opfattelse, at den del af statsadministrationen, som med fordel kan flyttes ud, hvor der er højt til loftet, og hvor der er vidt til væggene, også skal flyttes. Og vi er også sikre på, at Kort- og Matrikelstyrelsen er en sådan del. Vor opfattelse er grundet i, at staten ikke skal optage dyre grunde og etagemeter, hvor det ikke er strengt nødvendigt; der er helt sikkert andre, der kan bruge pladsen i hovedstadens centrum. Der kan ud over en besparelse ligge en egnsudviklingsmæssig effekt i en udflytning, og oplevelsen får det medflyttende personale i tilgift.

Vi har fået boligministerudvalgets rapport, og vi imødeser med spænding resultatet fra statsministerens arbejdsgruppe.

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet skal også ved denne genfremsættelse kun tilkendegive det, vi gjorde ved førstebehandlingen i sidste samling, nemlig at vi er imod lovforslag nr. L 20 om Kort- og Matrikelstyrelsen. Vi finder, at en teknisk sammenkøring edb-mæssigt vil kunne lade sig gøre mellem de styrelser, som allerede findes.